

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Sukošanska br. 6, Split

Prof. ...
16.06.2016.

8. P-301/2015

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Splitu, po sucu ovog suda Mariji Balić Jurišić, u pravnoj stvari tužitelja IVANIŠEVIĆ GRADNJA d.o.o., OIB: 88754036728, sa sjedištem u Splitu, Kila 37, koga zastupa punomoćnica Anita Juretić, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Ivančević i partneri iz Splita, 114. brigade 10, protiv tuženika KOUDELA d.o.o. - u stečaju OIB:66536340192, sa sjedištem u Splitu, Hrvatskih iseljenika 20, koga zastupaju stečajni vjerovnici osporavatelji Josepha Isac Strenlight iz Londona, Bursting Investments L.t.d., Belize i Dafaday Property Services L.t.d., UK, a ove osporavatelje zastupa punomoćnik Danijel Benko, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Benko i partneri d.o.o., Zagreb, Trg Petra Svačića 6, nakon provedene glavne i javne rasprave zaključene u prisutnosti punomoćnika tužitelja i zamjenika punomoćnika tuženika dana 30. ožujka 2016. godine, objavljena dana 16. lipnja 2016. godine,

presudio je :

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Utvrđuje se osnovanom tražbina tužitelja Ivanišević gradnja d.o.o. Split, Kila 37, prema tuženiku KOUDELA d.o.o. u stečaju, Hrvatskih iseljenika 20, u iznosu od 1.010.238,95 kuna, kao tražbina drugog višeg isplatnog reda.

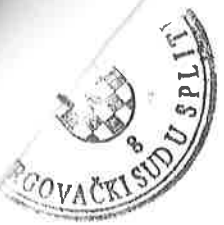
Nalaže se tuženiku da naknadi tužitelju troškove parničnog postupka."

II. Dužan je tužitelj, u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe, isplatiti tuženiku na ime troškova postupka iznos od 107.750,00 kn, dok se tuženik odbija za više traženi iznos od 41.750,00 kn.

Obrazloženje

Ovaj postupak tužitelj je pokrenuo prijedlogom za ovrhu temeljem vjerodostojne isprave.

Nakon što je tuženik pravovremeno uložio prigovor, rješenje o ovrsi donijeto od strane javnog bilježnika Mirjane Popovac, sa sjedištem javnobilježničkog ureda u Splitu, posl. br. Ovr-17460/08 od 10. prosinca 2008. godine, stavljeno je izvan snage i postupak je nastavljen kao povodom prigovora protiv platnog naloga.

Pravovremenim prigovorom tuženik je naveo da osporava postojanje tražbine tužitelja u utuženom iznosu, budući da uz rješenje o ovrsi nije dostavljen nikakav pravni osnov temeljem kojeg bi tužitelj potraživao utuženi iznos. Stoga tuženik pridržava pravo detaljnijeg očitovanja po zaprimanju relevantne dokumentacije.

Opreza radi tuženik je istakao kako je nesporno da je među strankama postojao dugogodišnji poslovni odnos, ali su sva potraživanja od strane tuženika uredno podmirena.

Pred ovim sudom zaprimljen je dana 4. lipnja 2012.g. podnesak tužitelja kojim je navedeno da je nad tuženikom otvoren stečajni postupak rješenjem ovog suda pod posl. brojem St-9/10 od 17. svibnja 2010. godine. Stečajni upravitelj da je priznao tužiteljevo potraživanje u iznosu od 1.401.868,71 kn, ali su ga osporili stečajni vjerovnici Josepha Isac Strenlight iz Londona, Bursting Investments L.t.d., Belize i Dafaday Property Services L.t.d., UK i to u iznosu od 1.010.238,95 kn. Stoga je tužitelj pokrenuo parnicu radi utvrđenja osporene tražbine, odnosno nastavio postupak.

Tužitelj je tužbeni zahtjev uredio na način da traži utvrđenje osnovanim tražbine u iznosu od 1.010.238,95 kn, kao tražbine drugo višeg isplatnog reda.

U dokaznom postupku sud je pregledao isprave priložene spisu, te saslušao svjedoka Marka Jurića.

Tužbeni zahtjev tužitelja iz podneska od 4. lipnja 2012. godine nije osnovan.

Tužitelj je uz prijedlog za ovrhu dostavio izvod iz poslovnih knjiga uvidom u koji proizlazi da ima tražbinu prema tuženiku u iznosu od 1.119.012,59 kn.

Nakon što je otvoren stečajni postupak nad tuženikom rješenjem ovog suda St-9/10 od 17. svibnja 2010.god., tužitelj je prijavio potraživanje u stečaju. Rješenjem ovog suda St-9/10 od 20. rujna 2010. godine osporena je tražbina tužitelja u drugom višem isplatnom redu za iznos od 1.010.238,95 kn i to od strane vjerovnika Josepha Isac Strenlight iz Londona, Bursting Investments L.t.d., Belize i Dafaday Property Services L.t.d., UK i to u naprijed navedenom iznosu za koji osporavatelji navode da se odnosi na petu privremenu situaciju koja nije ovjerena (tužitelj nije dostavio prijavu tražbine).

Stoga je tužitelj u ovom postupku trebao dokazati da je osporena tražbina osnovana.

Iz isprava priložnih spisu proizlazi da su parnične stranke dana 21. veljače 2008.g. zaključile Ugovor broj 01/08, predmet kojeg je izvođenje betonskih, armirano-betonskih, zidarskih i krovopokrivačkih radova na gradilištu stambeno-poslovne zgrade- Pansion I kategorije Mimice, k.č. zem. 6065, K.O. Rogoznica u Mimicama. Ugovorena cijena iznosi 381.714,00 EUR, a obračun i način plaćanja je dogovoren po sistemu građevinske knjige. Ugovor je zaključen između tužitelja, kao izvoditelja i tuženika, kao naručitelja radova.

Spisu također prileže privremene situacije i to: privremena situacija broj 1, privremena situacija broj 2, privremena situacija broj 3, privremena situacija broj 5, i okončana situacija broj 6. Uvidom u privremene situacije i okončanu situaciju broj 6 (list spisa 116-146) utvrđeno je sa su sve situacije potpisane od naručitelja, izvoditelja i nadzornog inženjera, izuzev prve privremene situacije koja nije potpisana od strane naručitelja.

Ono što je osporeno od strane vjerovnika je to da je 5. privremenu situaciju, za koju osporavatelji navode da je ju potpisala neovlaštena osoba. Usporedbom potpisa na privremenim situacijama 2,3, te okončanoj situacije broj 6, sa privremenom situacijom broj 5, utvrđeno je da potpis naručitelja – ovlaštene osobe tvrtke Koudela d.o.o. nije isti.

Tuženik je u svom podnesku koji je pred ovim sudom zaprimljen dana 6. ožujka 2015. g. naveo da je došao do saznanja da je dio ugovorenih radova i usluga, bez znanja i pristanka tuženika, bio korišten za izgradnju privatne kuće g. Voje Vujevića. Do ovoga saznanja je došao g. Josepha Isac Strenlight, a koji je također došao do saznanja da privremene situacije nisu potpisane od ovlaštenih osoba tuženika, izuzev druge i treće situacije. Izvedba radova da je obustavljena, radi čega stranke nikada nisu napravile okončani obračun.

Na okolnost izvođenja radova na objektu u Mimicama saslušan je svjedok Marko Jurić iz Solina na ročištu održanom pred ovim sudom dana 30. ožujka 2016. godine.

Iz iskaza svjedoka Marka Jurića, kojeg sud prihvaća kao objektivnog i vjerodostojnog, proizlazi da svjedok poznaje obje parnične stranke, kako tužitelja tako i tuženika, te da je u posnom kontaktu sa jednim od suvlasnika tuženika gosp. Strenlight. Nadalje iz iskaza svjedoka proizlazi da je tvrtka Ivanišević Gradnja d.o.o. bila glavni izvođač objekta u Mimicama. Radi se o poslovno- stambenom objektu, čiji je investitor bila Koudela d.o.o.. Nije mu poznato da li je između Koudele d.o.o. i Ivanišević Gradnje d.o.o. zaključen ugovor, a ako je njegovi mu detalji nisu poznati. Poznato mu je da je tvrtka Ivanišević Gradnja d.o.o. izvodila betonske radove, a zna da su ti radovi dijelom izvedeni, ali se ne može usuditi reći da su izvedeni u cijelosti. Nadzorni ing. je bio Dalibor Bartulović. Svjedok je taj objekt kao manager preuzeo u fazi njegove nedovršenosti. Betonski radovi su bili izvedeni, ali ne u cijelosti, odnosno svjedok je pojašnjenja radi naveo da nisu bili gotovi niti grubi građevinski radovi. Prije dvije godine objekt je kupljen na dražbi u ovršnom postupku, a kupljen je od strane tvrtke ADDL Mimice d.o.o.. Objekt je završen u zadnje dvije godine. Nadalje izjavljuje da nije bio prisutan izvođenju grubih radova, niti zna kad su radovi na objektu u Mimicama započeti. Kada je rekao da je objekt preuzeo kao manger, svjedok je pri tom sam mislio na tom da je on manager društva ADDL Mimice d.o.o., a koje društvo je kupilo objekt na dražbi. Za Koudelu d.o.o. svjedok nikada nije radio, a investitora je upoznao kada je započeo stečajni postupak. Tvrtka ADDL Mimice d.o.o. je kupila, i kao investitor završila objekt u Mimicama. Odgovarajući na upite svjedok je naveo da je iz razgovora sa radnicima tužitelja saznao da oni istodobno, sa objektom u Mimicama rade i na privatnoj kuću Voje Vujevića. Iz ovog razloga nadzorni inženjer nije provjeravao točnost privremenih situacija.

Do kraja ovog postupka tužitelj nije dokazao da je izvršio radove po petoj privremenoj situaciji, čiji potpis je sporan. Nadalje, iz provedenog postupka proizlazi da nije sačinjen okončani obračun na temelju izvršene primopredaje radova. Tužitelj također nije dokazao, a s obzirom na navode o paralelnom izvođenju radova na ugovorenom objektu u Mimicama i na privatnoj kući Voje Vujevića, koliko je radova izvedeno na objektu u Mimicama, a ovo posebno iz razloga što je tvrtka ADD Mimice d.o.o., a nakon što je predmetni objekt kupila na dražbi, istog dovršila kao investitor.

Budući da tužitelj nije dokazao osnovanost osporene tražbine, to je sukladno odredbi čl. 219 Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13 – dalje ZPP) tužbeni zahtjev valjalo odbiti i odlučiti kao u izreci pod I. presude.

Odluka o trošku temelji se na čl. 154 st. 1 ZPP-a. Tarifi o nagradi i naknadi troškova za rad odvjetnika («Narodne novine» 148/09.) Tuženiku je priznat trošak sastava prigovora protiv rješenja o ovrsi (Tbr. 11 točka 1) u iznosu od 11.200,00 kn, trošak sastava žalbe od 6. listopada 2009.g. (Tbr. 10 točka 1) u iznosu od 14.000,00 kn, dok mu je po Tarifi o nagradi i naknadi troškova za rad odvjetnika («Narodne novine» 142/12, 103/14 i 118/14.) priznat trošak sastava podneska od 6. ožujka 2015.g. (Tbr. 8 točka 1) u iznosu od 11.200,00 kn, trošak zastupanja na ročištu od 7. rujna 2015.g. (Tbr. 9 točka 5) u iznosu od 500,00 kn, trošak zastupanja na ročištu od 9. studenog 2015.g. (Tbr. 9 točka 1) u iznosu od 11.200,00 kn, trošak zastupanja na ročištu od 28. siječnja 2016.g. (Tbr. 9 točka 3) u iznosu od 500,00 kn, trošak sastava podneska od 30. prosinca 2015.g., (Tbr. 8 točka 1) u iznosu od 11.200,00 kn, trošak pristupa na ročište od 30. ožujka 2016.g. (Tbr. 9 točka 1) u iznosu od 11.200,00 kn, trošak sastava podneska od 26. veljače 2016.g. (Tbr. 8 točka 1) u iznosu od 11.200,00 kn, što ukupno iznosi 82.200,00 kn. Tuženiku je priznat trošak PDV-a u iznosu u od 20.550,00 kn, te trošak pristojbe prigovora u iznosu od 5.000,00 kn, što ukupno iznosi 107.750,00 kn. Tuženik je odbije za više traženi iznos od 41.750,00 kn. Tuženiku je pristup na ročište od 7. rujna 2015.g. dosuđen po (Tbr. 9 točka 5) umjesto po traženom (Tbr. 9 točka 1). Nadalje tuženi je ročište od 28. siječanj 2016.g. zatražio po dvije Trife, a priznato mu je (Tbr. 3) u iznosu 500,00 kn, radi čega je razmjerno umanje i PDV. Također nije priznat trošak pristojbe presude jer nije ni zatražena od tuženika plaćanje pristojbe presude. Stoga je u odnosu na trošak riješeno kao u točki II. izreke presude.

U Splitu, dana 16. lipnja 2016. godine

S U D A C

MARIJA BALIĆ JURIŠIĆ, v.r.
Za toč. otp. – ovl. službenik
Jelena Radica

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 8 dana računajući od dana primitka. Žalba se podnosi Visokom trgovačkom sudu RH putem ovog suda u 3 primjerka.